

צאן, אספו עץ להסקת האח. וכששיחקו, המשחקים היו רעשנים ולעתים גם טיפסו על סלעים גבוהים, הרי הם חיו בהרים.

רק סוקבאי יחידי ישב ימים שלמים ביורטה או שכב על הדשא הרך.

"סו-קב-אי" קראה לו אמא, אבל הנער ישן, ויתכן שלא ישן, שמע, אך התעצל לענות.

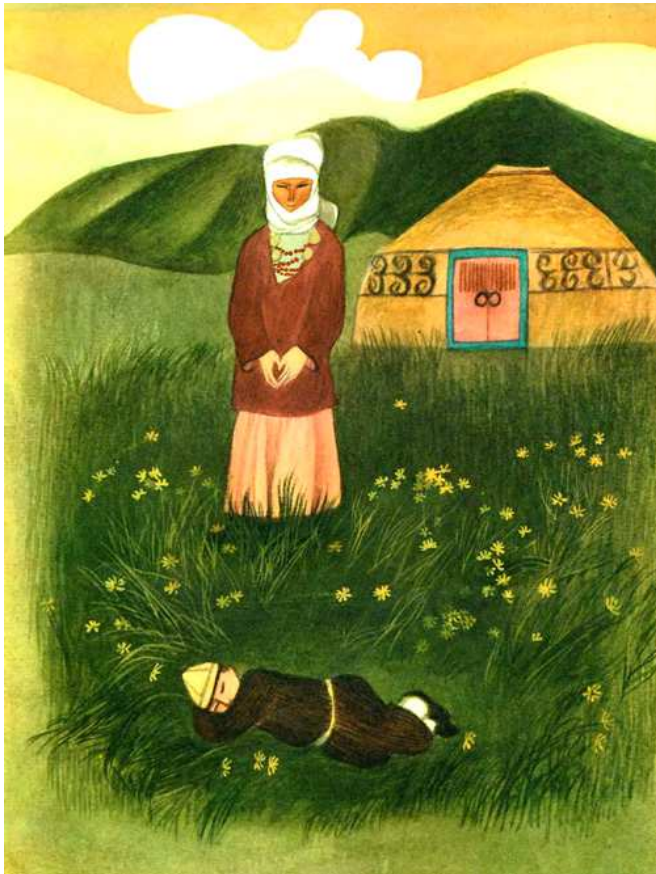
רק כשאמא קראה לארוחה הוא היה קם מיד, כאילו פחד שלא יקראו לו שנית.

"אני בא! אני בא, אמא"
היה קורא. אכל, ושוב נשכב.

"אם הוא לא ישתנה"
אמרו ההורים "לא יהיה מי שידאג לנו לעת זיקנה."

הם חשבו הרבה זמן מה ללמד את בנם העצלן.

אבא שלו, מגדל סוסים

איך העצלן הפך לעמוד

קירגיזיה

לפני שנים חי אצל הורים בן בשם סוקבאי. הוא לא ידע לעשות דבר ושום דבר לא עניין אותו. בנים אחרים בכפר עזרו במשק, טיפלו בסוסים, רעו

הבן הוציא שתי אבנים מהכיס והתחיל לשפשף אותן ולהוציא ניצוצות.

"מה אתה מתכוון לעשות?" שאל אבא בבהלה.
"אדליק אש, אאבער את הרמה ואטגן בשר" ענה סוקבאי.

"אי, בני" נע בראשו אבא "איזה דבר המצאת! להכין אוכל על רמת הסוס פירושו להוציא את הפיתה מהתרמיל ולאכול תוך כדי רכיבה."
ואחרי זמן מה אמר אבא:
"משום מה הסוס שלך הולך לאט. צריך להראות לו שוט."

סוקבאי ירד מהסוס והתחיל לתקוע את השוט לפניו של הסוס תוך אמירה "נו, הבט עליו!"
"איזה טיפש אתה" לא התאפק אבא "להראות לו שוט פירושו להרביץ לו."

ובפעם השלישית אמר אבא "בני, צריך לקצר את דרכנו."

סוקבאי שוב זחל מהסוס, לקח את והתחיל לחפור בשביל שבו רכבו.

"מה אתה עושה? לקצר דרך יכול או סוס מהיר או שיחה מעניינת בין הרוכבים. את זה אינך יודע!.."

מעולה, רצה לקחת את סוקבאי אתו למרעה. שילמד לרכב על סוס כמו דז'יגיט ראוי לשמו, שילמד לגדל סוסים.

הבן טיפס בקושי על הסוס. כל זמן שהסוס הלך בשקט, סוקבאי עוד ישב עליו כמו שצריך, אך כשהסוס התחיל בטפיפה או דהירה, הוא תפס אותו בצוואר ורעד מרוב פחד, שאולי יפול מהאוכף.

אבא התחיל לדאוג – מה קורה לבן שלו?
"סוקבאי, תכין אוכל על רמה של הסוס" ביקש.

נשבו עליו, גשמים קשים שטפו אותו, רעמים רעמו מעליו.

לעתים קרובות אבא נזף את עצמו שגרם לצרה כזו לנער, אך לא ידע איך אפשר לעזור לו.

יום אחד אבא של סוקבאי רעה עדר הסוסים שלו, ופתאום הופיעה צביה שניגשה אל העדר.

הרועה הרים את הרובה שלו וכוון אליה, אך היא התחילה לדבר אליו בקול אנוש:

"אל תירה עלי, אדם! עופר שלי נאבד ואני מחפשת אותו. אולי הוא הצטרף לסייחים שלך?"

הרועה הוריד את הרובה. הוא ריחם על האם הצביה. "חפשי הלאה את העופר שלך" אמר "הוא לא בעדר שלי."

"תמורת טוב הלב שלך אגיד לך לחש כמוס" אמרה הצביה "אמור שלוש פעמים 'גול-גול-צ'אקי' ואחר כך תגיד מה המשאלה שלך, ואז היא תתמלא."

במרעה אבא ניסה ללמד את סוקבאי להטיל פלצור. אך סוקבאי לא הצליח לקחת תנופה כדי לזרוק את החבל. אחרי זמן אבא היה צריך לבקר אצל רועה צאן שכן. הוא ביקש מהבן לאכף את הסוס, אך לסוקבאי לא היה מספיק כוח כדי להרים את האוכף, ואבא נאלץ לעשות זאת בעצמו.

"שמור על העדר, שהסוסים לא יתפזרו" אמר אבא כשנפרד מסוקבאי.

"אהא" ענה סוקבאי, התעטף במעילו של אבא, נשכב ונרדם.

כשאבא חזר לא נשאר הרבה מהעדר. או שהסוסים ברחו בעצמם או מישהו גנב אותם.

התחיל אבא בכעס לנזוף בבנו:

"אינך יודע דבר, אינך רואה וגם לא שומע, כאילו אתה עמוד אבן! אולי באמת מוטב היה אילו התאבנת!"

רק אמר את המילים האלה כשהבן שליחו נעלם ובאותו המקום הופיע עמוד אבן.

"וי! וי! האם העצלן הזה הפך לעמוד?" נבהל אבא "מה אגיד עכשיו לאמא? וי לי! וי לאמא!!! בן שלי.. סוקבאי..!" כמה שלא קרא, סוקבאי לא ענה.

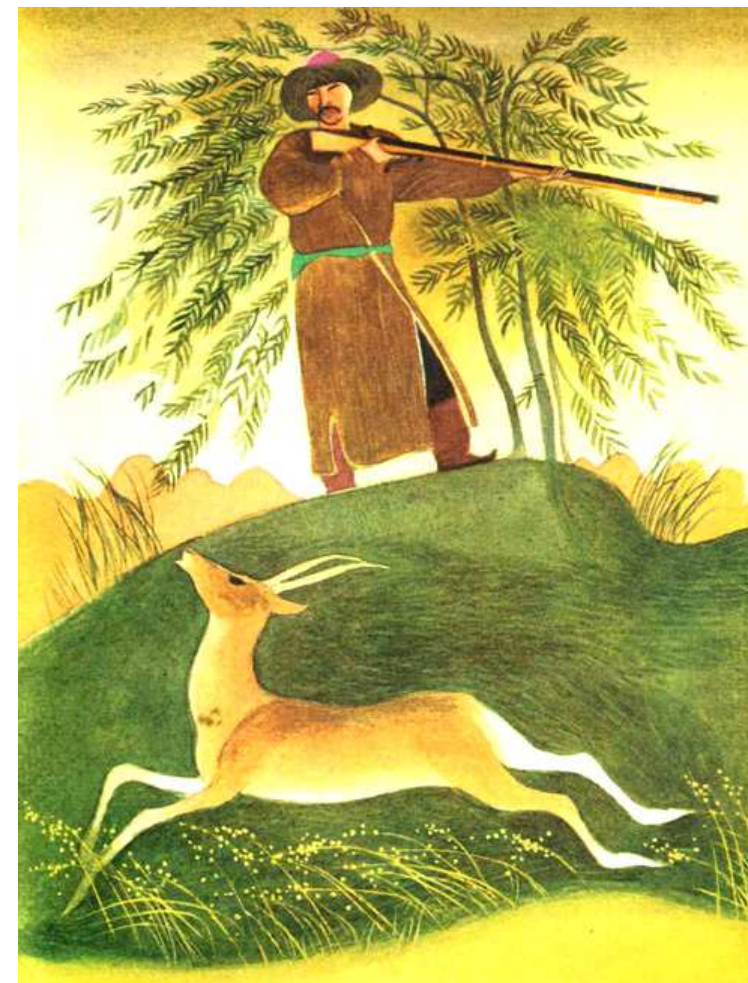
עבר זמן והעמוד נשאר עומד כפי שעמד. רוחות הרים

בני, חזור להיות בן-אדם!"
עמוד האבן רעד.

"גול-גול-צ'אאקי!" קרא הרועה בשלישית "סוקבאי בני,
חזור להיות בן-אדם!"
ועמוד האבן נעלם כליל ובמקומו עמד סוקבאי, חי, שלם,
בריא.

"תודה, אבא ששחררת אותי" אמר "סבלתי הרבה
כשהייתי עמוד אבן. לא יכולתי להניע יד או רגל. עוברי
אורח קשרו אלי את הסוסים, הגמלים והחמורים שלהם.
הם לא ידעו שעושים זאת על צווארי. ולפעמים הדקו את
החבל חזק מאוד. ואני לא יכולתי אפילו לבכות, כי הייתי
אבן..."

"ועכשיו הבנת מה יכול לקרות לעצלן" אמר אבא.
מאותו רגע לא ניתן היה להכיר את הנער. הוא זרק
פלצור רחוק ובדייקנות. אכף בקלות ומהר את הסוסים,
רכב עליהם היטב, כמו דז'יגיט של ממש.
והעיקר – שמר על העדר כך שיותר סוסים לא הלכו
לאבוד. וכך נעשה לעזר טוב לאבא שלו.
וכשסוקבאי בגר, נעשה למגדל סוסים ידוע בארץ
הקירגיזים.

רועה שמח. הוא רצה רק דבר אחד, להחזיר לחיים את
בנו סוקבאי.

הוא רץ מהר למקום שבו עמד עמוד האבן, נעמד לפניו
ובשקט אמר את הלחש שלימדה אותו הצביה.

"גול-גול-צ'אאקי! .. סוקבאי בני, חזור להיות בן-אדם!"

עמוד האבן זז קצת.

"גול-גול-צ'אאקי!" חזר הרועה שנית וביתר כוח "סוקבאי